

3) Derefter tilføies som et nyt Stykke følgende:

„Den Titel og Rang, som nogen Embeds- eller Bestillingsmand nu har eller herefter maatte erholde udenfor Embedets eller Bestillingens Medfør, har ingen Indflydelse paa Forretningsforholdet enten indenfor samme Bestyrelsesgreen eller ved Sammentræden af Medlemmer af forskellige Bestyrelsesgrene. Den bortfalder, naar han derom fremsætter Begjæring til vedkommende Minister“.

Resten af 1ste Stykke bliver da et særligt tredie Stykke, og Paragraphens 2det Stykke udgaaer.

til § 12.

af Brod og Udsing:

4) § 6te og 7de Linie udgaae Ordene „uden at — Afgjørelse“, og istedet derfor sættes: „uden at Spørgsmaalet kan gøres til Gjenstand for Domstolens Afgjørelse, med mindre det af Regjeringen selv dertil henvises“.

af Lehmann:

5) Paragraphen udgaaer.

Lovforslagets Paragrapher med de dertil stillede Ændringsforslag sattes under Forhandling under Cet.

Madvig: Jeg skal tillade mig at sige et Par Ord til Anbefaling af det Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille. Det vil sees, at dette Ændringsforslag gaaer ud paa, skjøndt med nogen Forandring af Ordene, at bringe Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, som, det havde, dengang det forrige Gang blev forelagt af den høitærede Finansminister, saaledes at Paragraphen kun kommer til at angaae, hvad der hører med til Embedsmændenes oeconomiske Vilkaar, Ophævelse af Rangskatten for Embedsmændene og Ophævelse af Bestillingsgebyrer. Forinden jeg imidlertid gaaer over til selve Ændringsforslaget, skal jeg sige et Par Ord om Rang og Titler overhovedet, en Ting, som i og for sig ikke er meget interessant og, som det kunde synes, endnu mindre behagelig at tale om, naar man selv er Rangs-person, hvilket jeg har den Ære at være. Jeg skal imidlertid for mit personlige Vedkommende

bemærke, at jeg i det Ringeste er udenfor det Tilfælde, at kunne være mistænkt for at ville holde paa min egen Rang; thi jeg er i det lynderlige Tilfælde, at, hvis det, som staaer i Lovudkastet, vedtages, vil jeg dog conservere og bevare i fuld Glands en mig tillagt Rang, og idet jeg seer Alle, der ligesom jeg have en Rangtitel udenfor deres Embede, falde, baade Statsraader og Conferentsraader, vil jeg blive staaende som rangbestygtet og rangbestattet Antiquitet. Altsaa dette har ingen Interesse for mig, men dertil kommer, at jeg er saa langt fra at forbyde Rang og Titel, at jeg tværtimod just ønsker at arbejde hen til en fuldstændig Affkaffelse af Rang og Titel, undertagen forsaavidt man antager, at det monarchiske Princip og høiere Dnster kunde forlange Bibeholdelsen af den Rang, som følger med de saakaldte Hofembeder, som dog i og for sig ikke ere Embeder, men kun Hoftitler. Jeg forudstikker altsaa, at jeg ønsker en saadan fuldstændig Affkaffelse, ikke fordi jeg troer, at vi derved ville fjerne Forsængeligheden, selv blot fra det offentlige Liv, thi naar vi fjerne, og det endda kun ufuldkomment, Titel- og Rangvæsen, beholde vi dog Ordensvæsenet tilbage, som fremfalder omtrent ligesaa megen Forsængelighed, ligesom det overhovedet er meget vanskeligt at finde alle de Smuthuller, hvori Forsængeligheden ogsaa i offentlige Forhold kryber ind. Jeg skal i saa Henseende gjøre en Bemærkning ved Lovforslaget, saaledes som det nu lyder. Det gaaer ud paa, at der fremtidig ikke skal kunne gives Embedsmændene Titel og Rang udenfor deres Embeds-rang, og tillige, at der skal aabnes en forresten aldeles overflødig Afgang for dem, som nu have en Rangtitel, til at blive af med den. Naar der nu bliver Spørgsmaal om at anvende denne sidste Bestemmelse, Afgangen til at blive af med Rangtitlen, hvori vil da Forsængeligheden vise sig? Vil den være den Forsængelige, der ikke søger at blive fri for sin Rang, men ganske rolig vedbliver at bære den Titel, som han har baaret, og som alle Folk ville blive ved at benævne ham med, uden Hensyn til, om han aflægger den eller ikke, eller den, der søger at blive af med sin Rang? Ja, hvis oeconomiske Forhold tvinge